

Arrest

nr. 324 967 van 11 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 26 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1979.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 24 augustus 2022. Op 9 januari 2023 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 13 oktober 2023 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 27 november 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

“A. Feitenrelaas

U, [A. T.] (°xxx/12/1979), verklaart over de Syrische nationaliteit te beschikken. U bent een soennitische alawiet geboren in de stad Damascus, wijk Al Qabu. Hier woonde u tot 2011. Uw vader werkte bij de politie, uw moeder had een wasserij. Twee zussen wonen in Latakia, uw broer is verhuisd naar Cyprus nadat hij zijn vrouw leerde kennen.

In 1999 studeerde u af in communicatie aan de universiteit van Damascus. Tijdens uw studies werkte u in een kledingzaak. Hierna deed u verschillende jobs. Zo werkte u in de managementafdeling van een reclamebedrijf in marketing, had u enkele kledingzaken en deed u handel in elektronische toestellen.

Van 2000 tot 2011 werkte u op de internationale luchthaven van Damascus. Daar u communicatie gestudeerd had, kreeg u een job aangeboden in het bureau van de koerierswisseling. Hier deed u ook uw legerdienst, u denkt dat u in 2003 of 2004 afzwaaide. Tevens was u nog een drietal maanden reservist. Voor 2011 ging u ook naar Turkije, Libanon en Cyprus. Enerzijds om goederen te importeren en anderzijds om familie te bezoeken.

In 2008 of 2009 creëerde u een facebookpagina genaamd 'campagne van een miljoen fans van Syrië'. Hierop publiceerde u altijd mooie foto's van en nieuws over Syrië. Toen men in de luchthaven ontdekte dat u de beheerder was, hebben ze in 2011 deze pagina overgenomen en laten beheren door iemand van de inlichtingendienst.

In 2011 verhuisde u naar Latakia, omdat jullie in Al Qabu een van de weinig alawitische families waren. Uw familie had huizen in Damascus, Latakia stad en het dorp Kafaria in Latakia. U vestigde zich eerst in Kafaria, maar woonde daarna afwisselend in Kafaria en Latakia stad. U werkte nog in elektriciteit en zonnepanelen.

In 2012 probeerde u samen met anderen een partij op te richten 'al Shabaab al Islahi', wat 'jongeren voor verbetering' betekent. Jullie wilden een nieuwswebsite creëren met nieuws van alle netwerken. Op dat moment zou het regime hebben aangegeven dat ze wilde streven naar democratie en vrijemeningsuiting. Dit bleken leugens te zijn, daar jullie twee keer een boodschap kregen om hiermee te stoppen. U wilde nog verder doen, daar u en uw maternale kant van de familie een bevoorrechte positie hadden in Latakia, maar de anderen waren te bang. Na een maand of twee stopten jullie dan ook met de partij en deze werd nooit officieel geregistreerd.

U postte verder ook nieuws op uw eigen facebookprofiel en had een pagina 'Ramaq News' waar u ook nieuws postte dat u verzamelde van andere nieuwsbronnen. Daarnaast had u nog een pagina samen met uw oom genaamd 'strijden tegen de corruptie in Syrië'. Deze oom zou opgepakt zijn en onder marteling uw naam genoemd hebben. U hoorde van een zus dat uw politieke activiteiten gerapporteerd waren aan de inlichtingendiensten.

In 2014 begon u nog aan studies rechten in Latakia, maar kon die niet afmaken wegens uw vertrek uit het land.

In februari of maart van 2015 verliet u Syrië. Reeds in 2011 had u online een Franse vrouw [M.] leren kennen, die toen in Cyprus werkte. Jullie werden verliefd op elkaar. U zei haar dat u Syrië haatte op dat moment en zo ver mogelijk weg wilde gaan. Van Syrië reisde u naar Mauritanië. Zij werkte daar in een diplomatieke functie. U werkte er in een drukkerij. Jullie huwden religieus in Mauritanië en vervolgens ging u een tweetal keer naar Frankrijk om ook daar officieel te huwen.

Uw vrouw wilde niet langer in Mauritanië blijven en kreeg een job in Luxemburg. Jullie reisden daarheen en zo'n twee maanden na aankomst werd uw zoon [A. S.] er geboren op (...) september 2016. U werkte er niet en zorgde voor jullie zoon. Na ongeveer anderhalf of twee jaar verhuisden jullie naar België. Hier werd uw dochter [A. M.] geboren op (...) april 2019. Na opnieuw een verblijf van anderhalf tot twee jaar in België verhuisden jullie voor uw vrouw haar job naar Jordanië. Jullie kwamen hier net voor het begin van 2021 aan. Begin 2022 reisde u voor twee weken naar Syrië op bezoek bij uw familie en om uw amnestie inzake uw afwezigheid uit Syrië en uw dossier te regelen zodat uw familie de erfenis in orde kon brengen. Na twee weken keerde u terug naar Jordanië.

U had echter relationele problemen met uw vrouw en ze dreigde ermee al uw rechten af te pakken via haar connecties. Ze vertrok uit Jordanië en nam op frauduleuze wijze de kinderen mee zonder uw toestemming. Een maand later reisde u met uw diplomatenpaspoort naar België, waar u aankwam op 24 augustus 2022. Het EU-personeel in Jordanië vertelde u immers dat zij met de kinderen naar België gereisd was. Hier diende u een verzoek om internationale bescherming in op 9 januari 2023. Bij terugkeer naar Syrië vreest u het regime daar u eerder al gerapporteerd bent wegens het opkomen voor vrije meningsuiting.

Ter staving van uw verzoek legde u de kopieën van volgende documenten voor: uw Syrisch en diplomatiek paspoort, uw Syrische identiteitskaart, de eerste pagina van uw legerboekje, uw familieboekje, documenten van de rechtbank inzake het hoederrecht over uw kinderen, twee facebookposts over buitenlandse inmenging in Syrië, een gesprek met ene Osama en een document inzake Osama van de afdeling voor het bestrijden van de elektronische criminaliteit, en een veroordelingsattest aangaande u.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U gaf aan dat u mentaal wat uitgeput bent en voelde zich griepig bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (CGVS, p.2). U legt geen attesten neer ter staving van uw gezondheidstoestand. Er werd u gevraagd of u zich oké voelde om het persoonlijk onderhoud te laten plaatsvinden, waarop u aangaf dat het moest lukken. Voorts werd u nog meegedeeld dat u het zeker moest aangeven indien u zich niet goed genoeg zou voelen, dat er altijd kon gestopt worden en indien nog een nieuw onderhoud kon ingepland worden. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd door u of advocaat geen melding gemaakt van ongemakken. Ook het CGVS kon dergelijke noden niet vaststellen in uw hoofde tijdens het persoonlijk onderhoud. Er dient dan ook vastgesteld te worden dat u geenszins aantoonde dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Bij terugkeer naar Syrië vreest u het regime daar u in het verleden gerapporteerd bent voor het uiten van uw vrije mening. Het Commissariaat-generaal (CGVS) meent echter dat u er niet in slaagt deze vrees aannemelijk te maken doorheen het persoonlijk onderhoud.

Wat betreft de partij 'Shabaab al Islahi' waarbij u in 2012 zou betrokken geweest zijn, dient vooreerst opgemerkt te worden dat u hier geen enkel begin van bewijs omtrent voorlegt. Nochtans werd u specifiek gevraagd hiernaar, waarop u vertelde over foto's van vergaderingen, voorbereidingsplannen en vergunningen voor evenementen (CGVS, p.10). Tot op heden mocht het CGVS echter geen enkel bewijsstuk ontvangen ter staving van uw betrokkenheid bij het oprichten van dergelijke partij, hetgeen de geloofwaardigheid ervan doet kelderen. Zelfs indien u hierbij betrokken was, leverde dit nochtans geen enkel probleem voor u op. Ten eerste werd deze partij nooit officieel opgericht en bestond deze slechts twee maanden (CGVS, p.9). Ten tweede was u geenszins de grote organisator van dit alles, maar vormden jullie een groep van 30 tot 40 personen van verschillende religies (CGVS, p.9, 10). Ten derde werd de groep gevraagd om met deze partij te stoppen, wat vervolgens gebeurde. Er werd bijgevolg mooi gehoorzaamd aan de vraag van het regime. Waar u zelf graag deze partij wilde verder zetten na de boodschap om te stoppen zoals u beweert, dient bovendien opgemerkt te worden dat u dit louter durfde, omdat u een alawiet bent en de alawitische familie van uw moeders kant een sterke naam heeft en dus weinig risico loopt op problemen (CGVS, p.9-10). De andere personen, zonder sterke familieconnecties, wilden echter stoppen met de partij. Er kan in uw hoofde dan ook een duidelijk bevoorrechte positie waargenomen worden met betrekking tot uw positie ten opzichte van het Syrische regime. Dit blijkt ten vierde ook duidelijk inzake de nasleep van het opdoeken van de partij. U gevraagd of u ooit problemen kende met betrekking tot deze partij en uw betrokkenheid erbij, gaf u aan 'Mocht het iemand anders zijn dan zou hij op straat gesleept zijn en opgepakt zijn. Gezien de positie van mijn familie heeft niemand mij opgesloten. Mijn familie langs moederskant is bekend in Latakia. Veel familieleden van mijn moeder zijn mannen in hoge posities en tegelijk zijn ze religieuze referenties voor de alawieten. Dus we hadden een speciale positie.' (CGVS, p.10). Het is dan ook duidelijk dat u gezien uw familie enige bescherming genoot of tenminste voldoende connecties had om uit de problemen te blijven. Ook nadien heeft u nooit enige problemen meer gekend met betrekking tot deze partij. Dit terwijl u nog tot 2015 in Syrië verbleef, in Latakia, de provincie die gekend is als een stronghold van de alawieten en het Assad-regime (zie objectieve informatie in het administratieve dossier). Tevens verliet u Syrië legaal met uw paspoort, hetgeen de vaststelling dat u geen vrees dient te koesteren voor het regime kracht bij zet. U maakt dan ook allerminst een vrees tot vervolging aannemelijk met betrekking tot uw betrokkenheid bij een vermeende oppositiepartij.

Waar u verwijst naar enkele facebookpagina's die u alleen of samen met anderen oprichtte om (kritisch) nieuws over Syrië te posten, laat u opnieuw na om hier objectieve bewijzen omtrent voor te leggen. U gaf aan een pagina 'campagne van een miljoen fans van Syrië' gehad te hebben, die vervolgens overgenomen werd door de overheid (CGVS, p.11). U publiceert nieuws op uw eigen profiel en op het profiel met de naam 'Ramq News' (CGVS, p.9, 11). Daarnaast had u nog een pagina samen met uw oom, genaamd 'strijden tegen de corruptie in Syrië' (CGVS, p.22). Op geen enkele manier bewijst u dat u in het verleden deze pagina's beheerde en hier al dan niet kritische posts op zette, noch dat u enige kritiek uitte tegen het regime van Syrië. De enige twee posts die u voorlegt en waar uw naam in vermeld wordt, betreffen de aankondiging van een sit-in bij het Amerikaanse Witte Huis om de buitenlandse inmenging in Syrië aan de kaak te stellen (zie document 6), hetgeen eerder een steunbetuiging aan het Syrische regime en president Assad lijkt te zijn, dan een kritiek erop. De VS en Assad zijn immers geen bondgenoten (zie administratief dossier). Dat u verder geen enkel bewijs kunt voorleggen inzake uw beweerdde facebookpagina's en posts, maakt dat u uw kritische uitingen geenszins aannemelijk maakt. Bovendien kunnen de elementen supra ook hieromtrent opgemerkt worden. U bleef na deze vermeende pagina's en posts nog meerdere jaren in Latakia aanwezig zonder enige problemen te kennen. U verliet Syrië legaal met uw paspoort en u bent afkomstig uit een familie met een bevoorrechte positie waardoor u eveneens op de nodige bescherming kunt rekenen. De vaststelling dringt zich dan ook op dat, indien de autoriteiten het werkelijk op u gemunt zouden hebben, ze reeds alle kansen hadden u te treffen. Te meer dat u in uw Latakia bleef vertoeven en uw leven verderzette zonder

enige problemen. Dit doet in grote mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van de vooropgestelde asielmotieven en vrees.

Bovendien bemerkt het CGVS dat u verklaarde vertrokken te zijn uit Syrië omwille van het feit dat u Syrië haatte in de laatste periode en het niet meer aan kon (CGVS, p.21). Enige concrete vrees bij vertrek haalt u dan weer niet aan. Er deden zich ook geen concrete problemen voor u voor in Syrië waardoor u het land diende te verlaten. Dit ondermijnt uw vermeende vrees bij terugkeer alleen maar verder.

Gevraagd naar uw vrees bij terugkeer verwees u naar de veroordeling of rapportering die boven uw hoofd hangt in Syrië en zou dateren van 2012 (CGVS, p.21). Dit naar aanleiding van een artikel dat u kopieerde van iemand en dat u geplaatst zou hebben inzake fraude bij binnenlandse zaken. U voegde nog toe dat die persoon deze rapportering waarschijnlijk voor u veroorzaakte. Deze verklaring doet echter de wenkbrauwen fronsen daar u later verklaarde dat uw oom, met wie u samen bovengenoemde facebookpagina zou gehad hebben, gearresteerd en gemarteld werd en u toen zou vernoemd hebben (CGVS, p.22). Uw verklaringen blijken dan ook niet geheel eenduidig te zijn. Voorts legt u wederom geen enkel bewijs voor van desbetreffende rapportering of veroordeling. Het enige document inzake een veroordeling dat u neerlegt dateert van 3 oktober 2012 (betekend op 09/09/2020) met als aard van het misdrijf 'verlaten van het werk' met een straf van drie jaar (zie document 9). Dit komt bijgevolg geenszins overeen met uw verklaringen, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid ervan. Waar u verwijst naar de persoon van wie u het rapport kopieerde en diens veroordeling, waarvan u ook kopie voorlegde, dient opgemerkt te worden dat dit attest louter gaat over een persoon genaamd [O. A. A.], maar geenszins uw naam bevat (document 8). U slaagt er met dit attest dan ook niet in om aan te tonen dat u hier enigszins bij betrokken was. Daarenboven stelt dit attest dat er beslist werd om te stoppen met zoeken naar de persoon [O.], wat er dan ook niet op wijst dat deze persoon nog gezocht werd. Beide documenten betreffen bovendien fotokopies, die weinig betrouwbaar zijn daar fotokopies gemakkelijk te manipuleren zijn. Dit klemmt des te meer daar uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Syrische documenten sowieso weinig bewijswaarde hebben, daar ze makkelijk op niet-reguliere wijze te verkrijgen zijn, zowel in als buiten Syrië. Valse documenten zijn amper te onderscheiden van authentieke. Overigens werd uw oom vrijgelaten, omdat hij familie was van uw moeder zei u (CGVS, p.22). Indien hij geen familielid was dan zou hij voor eeuwig verdwijnen, zo verklaarde u. U vervolgens gevraagd waarom u dan wel problemen zou kennen en waarom ze u dan niet zouden vrijlaten zoals uw oom, gaf u aan dat uw oom geen opposant is en nooit politieke activiteiten gehad heeft. U slaagt er echter niet in uw beweerde positie als opposant aan te tonen en zeker niet in die mate dat u hierdoor problemen zou kennen met het regime. Bijgevolg kan niet ingezien worden waarom u dan wel vastgehouden zou worden en uw oom vrijkwam. Het feit dat uw familieleden gezien hun bevoorrechte positie als alawieten in het huidige conflict problemen kunnen ontlopen of een geprivilegieerde behandeling krijgen van het regime, geldt evenzeer voor u, hetgeen uw vrees bij terugkeer ten zeerste ondermijnt. Het CGVS voegt wederom toe dat, indien u effectief bovenstaande veroordeling van 2012 boven uw hoofd heeft hangen, het regime reeds alle kansen had u te arresteren, gezien u nog meerdere jaren in Latakia verbleef en uw werk en leven er gewoon verderzette. Dat u toen dan ook geen enkele vrees diende te koesteren, en dit evenmin aangeeft bij de redenen van uw vertrek uit Syrië, maar op dit moment bij een terugkeer wel degelijk gearresteerd zou worden, strookt weinig. Deze veroordeling zou bovendien betekend zijn in 2020, terwijl u in 2022 nog zelf naar Syrië terugkeerde (zie verder). Waar u nog verwees naar de geldigheidsduur van uw Syrische paspoort ter staving van uw vermeende veroordeling (CGVS, p.24), namelijk dat het slechts tweeënhalf jaar geldig is in plaats van de normale zes jaar, dient vastgesteld te worden dat dit geenszins als bewijs kan aanzien worden. Zo blijkt uit objectieve informatie dat een paspoort uitgegeven door een ambassade in het buitenland evenzeer een geldigheidsduur van tweeënhalf jaar heeft (zie administratief dossier). Daar uw paspoort werd uitgegeven door de Syrische ambassade in Brussel bewijst deze kortere geldigheidsduur dan ook niet een eventuele veroordeling in uw hoofd.

Bovenop dit alles doet u danig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees bij terugkeer wegens alle bovenstaande elementen daar u in 2022 zelf legaal terugkeerde naar Syrië en hierbij geen problemen kende (CGVS, p.19). Voorts wijst het CGVS er op dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het feit Syrië te hebben verlaten implicaties kan hebben voor de behandeling van een individu bij terugkeer naar Syrië en dat de houding van de Syrische autoriteiten jegens terugkeerders niet eenduidig is (EUAA, Country Guidance Syria van april 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-syria-2024/>; EUAA, Syria: Targeting of individuals van september 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_09_EUAA_COI_Report_Syria_Targeting_of_individuals.pdf; EASO, Syria: Situation of returnees from abroad van juni 2021, p.1-22, beschikbaar op www.euaa.europa.eu/publications/coi-report-syria-situation-returnees-abroad-june-2021; EUAA, Syria Country Focus van oktober 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_10_EUAA_COI_Report_Syria_Country_Focus.pdf). Niettemin kan er in uw hoofde geen risico bij terugkeer worden weerhouden. Ten eerste slaagt u er allerminst in om aan te tonen dat u een opposant zou zijn of als dergelijke zou gepercipieerd worden (zie supra). Ten tweede kende u voor uw vertrek uit Syrië nooit enige problemen. Ten derde verliet u legaal en met uw bij de Syrische autoriteiten verkregen paspoort het land. Ten vierde keerde u vervolgens begin 2022 legaal terug naar Syrië (CGVS, p.19). Indien u echter een vrees ten dient te koesteren bij terugkeer voor vervolging tart het alle verbeelding dat u het risico zou nemen om zich terug op Syrisch grondgebied te begeven, nota bene in het gebied waar het Syrische regime

de controle heeft. Dat u hier echter geen graten in leek te zien, maakt dat er verder geen geloof kan worden gehecht aan uw vermeende vrees voor vervolging. Verder dient bemerkt te worden dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die terugkeren naar Syrië een of beide van de twee terugkeerprocedures moeten ondergaan, namelijk een veiligheidsmachtiging (security clearance) en een verzoening (reconciliation) of statusregeling (status settlement). Beide procedures worden uitgevoerd door de Syrische inlichtingendienst. Het verkrijgen van een veiligheidsmachtiging kan daarbij in brede zin worden opgevat als een achtergrondcontrole om te bepalen of een persoon een onopgelost veiligheidsprobleem heeft, zoals deelname aan protesten, kritiek op de regering of het opnemen van wapens tegen de overheid van Syrië. De overheid heeft daarbij reeds geweigerd om veiligheidsmachtigingen te verlenen aan voormalige bewoners van gebieden die als bolwerken van de oppositie worden beschouwd, voormalige oppositieleiden of personen die als kritisch worden beschouwd door de overheid. In het 'verzoeningsproces' onderzoeken de veiligheidsdiensten de achtergrond, meningen en eerdere activiteiten van een individu, met de nadruk op het onderzoeken van eerdere standpunten of betrokkenheid bij activiteiten die als verzet tegen de overheid worden beschouwd. Het 'verzoeningsproces', waarbij iemands naam wordt gezuiverd voordat hij terugkeert naar door de Syrische overheid gecontroleerde gebieden, is een veelvoorkomende aanpak voor personen die risico's zoals arrestatie, detentie, ontvoering of gedwongen verdwijning willen minimaliseren.

Bijgevolg werd u in 2022 bij uw terugkeer naar Syrië reeds doorgelicht door de Syrische overheid en de inlichtingen- en veiligheidsdiensten. Gevraagd of u tijdens uw verblijf toen persoonlijke problemen kende, stelde u enkel twee keer bij de controleposten, maar het waren geen grote problemen en alles was snel opgelost (CGVS, p.19). U kon dan ook zonder vrees naar Syrië reizen en het land opnieuw terug legaal verlaten, en er verblijven zonder enige problemen. Bovendien verbleef u de hele tijd tijdens uw terugkeer in Damascus en Latakia (CGVS, p.19), waar de Syrische regering grotendeels de controle is blijven behouden doorheen het conflict. Gedurende al de jaren tijdens de burgeroorlog dat u nog in Syrië woonde, nam u deel aan het openbare leven: zo werkte u in verschillende domeinen en begon in 2014 nog een nieuwe studie aan de universiteit van Latakia (CGVS, p.7-8), en hebt u nooit problemen gekend met de overheid (CGVS, p.21). Uw vrees bij terugkeer is uitsluitend aan uw asielrelaas verbonden en dit werd hierboven reeds ongeloofwaardig bevonden. Er zijn geen indicaties dat u van oppositie-activiteiten zou beticht worden of dat de overheid een veiligheidsdossier tegen u heeft opgemaakt of dat u op een lijst van gezochte personen bestaat. Als dit wel het geval was, dan werd u reeds onder de loep genomen door de Syrische overheid bij uw terugkeer in 2022, maar toen kon u zonder problemen terugkeren naar Syrië waaruit de toekenning van een veiligheidsmachtiging en verzoening blijkt. Evenmin brengt u zelf enig concreet element aan waaruit zou blijken dat u in geval van terugkeer naar Syrië alsnog in het vizier van de autoriteiten zou komen. Gevraagd waarom u op dit moment bij een terugkeer problemen zou kennen terwijl dit in 2022 niet het geval was, antwoordde u 'Het kan dat ik niet in de problemen kom' (CGVS, p.22), hetgeen de geloofwaardigheid van uw vrees verder doet kelderen. Er zijn geen elementen aanwezig die erop wijzen dat u een zodanig profiel heeft met grote zichtbaarheid of een publiek karakter, dat u bij terugkeer naar Syrië in het vizier zou dreigen te komen van de Syrische overheid. Integendeel, uw profiel als lid van een alawitische familie met danig veel aanzien in de religieuze gemeenschap en de bijhorende privileges, doet vermoeden dat er toch een goede verstandhouding bestaat tussen uw familie en het Syrische regime. Uit de beschikbare landinformatie blijkt bovendien dat het loutere gegeven dat u in Europa heeft verbleven en een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend niet volstaat om een afdoend risico bij terugkeer aan te nemen. Tevens kan niet ingezien worden waarom u nu twee jaar later plots wel problemen zou kennen. U toont dit bovendien op geen enkele manier aan.

Tenslotte dient nog opgemerkt te worden dat u pas laatsttijdig een eerste verzoek om internationale bescherming indiende. U kwam immers aan in België op 24 augustus 2022. Nochtans is deze aanvraag op 9 januari 2023 slechts uw eerste aanvraag om internationale bescherming in België. Dergelijke houding kan moeilijk in overeenstemming worden gebracht met het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van iemand die beweert zo'n vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. Dat u hier dan nog meerdere maanden mee wacht alvorens een eerste asielaanvraag in te dienen, wijst er op dat u weinig belang hechtte aan het verkrijgen van deze internationale bescherming. Uw verklaring voor uw laatsttijdig verzoek is allerminst verschonend te noemen. Eerst stelde u dat u reeds in 2022 asiel aanvroeg, waarna u geconfronteerd werd met de effectieve datum van uw verzoek (CGVS, p.23). Hierop antwoordde u vervolgens dat u bezig was met de rechtbank inzake uw kinderen. Indien de rechtbank zou beslissen dat u het hoederecht krijgt over uw kinderen dan hoefde u geen internationale bescherming aan te vragen, zo verklaarde u. Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u alle mogelijke middelen aanwendt om in België te kunnen blijven voor uw kinderen, meer dan dat u een oprechte vraag indiende tot het verkrijgen van internationale bescherming. Dit is dan ook opnieuw een zeer ernstige tegenindicatie voor uw vermeende vrees op vervolging bij terugkeer naar Syrië. Het CGVS wijst erop dat de asielprocedure niet dient om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te horen bevestigen, in casu met uw kinderen, doch wel om na te gaan of u nood heeft aan internationale bescherming.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw verzoek kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Uw paspoorten en identiteitskaart staven louter uw identiteit en nationaliteit, hetgeen hier niet

betwist wordt. De eerste pagina van uw legerboekje verschaft weinig informatie, daar hiervan geenszins kan afgeleid worden wanneer u uw legerdienst uitvoerde, of u een reservedienst deed etc. Het toont louter aan dat u in het bezit bent van een legerboekje. Uw familieboekje en de documenten van de rechtbank inzake het hoederecht over uw kinderen bevestigen uw familiesamenstelling en de problemen die er spelen tussen u en uw ex-partner. Alle voorgaande documenten tonen echter op geen enkele manier aan dat u bij terugkeer naar Syrië een vrees dient te koesteren voor vervolging. De facebookposts, het attest betreffende ene Osama en uw veroordelingsattest werden supra reeds besproken. De facebookposts en het attest van Osama leveren geen bewijswaarde inzake uw vermeend profiel van opposant en de kritiek die u zou geuit hebben op het Syrische regime. Het gesprek met Osama bewijst dit evenmin. Het attest van uw veroordeling komt niet overeen met uw verklaringen. De voorgelegde documenten zijn dan ook niet van die aard om de ongeloofwaardigheid van uw vermeende vrees om te buigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus aan Syrische onderdanen met een risicoprofiel kan aan Syrische verzoekers om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend, indien het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in hun land van herkomst een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Bij de beoordeling van de huidige veiligheidssituatie in Syrië wordt rekening gehouden met de EUAA Country Guidance: Syria van april 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-syria-2024>), het EUAA COI Report: Syria Security situation van oktober 2023 (beschikbaar op euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-10/2023_10_COI_Report_Syria_Security_Situation_EN.pdf) en op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_syria_security_situation_20231009.pdf) en de COI Query Response – Syria van 6 december 2023 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_12_EUAA_COI_Query_Response_Q69_Syria_Major_human_rights_security_and_socio_economic_development)

De voormelde EUAA Country Guidance benadrukt, net als de rechtspraak van het Hof van Justitie, dat het bestaan van een gewapend conflict niet voldoende is om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er ten minste sprake moet zijn van willekeurig geweld. Het geweldniveau in Syrië verschilt van regio tot regio en bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie moet rekening worden gehouden met de volgende elementen: i) de aanwezigheid van actoren van geweld; ii) de aard van de gebruikte tactieken en methoden; iii) de frequentie van veiligheidsincidenten; iv) de mate van geografische spreiding binnen een provincie; v) het aantal burgerslachtoffers; en vi) de mate waarin burgers de provincie zijn ontvlucht als gevolg van het gewapende conflict.

Bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Syrië door het Commissariaat-generaal wordt rekening gehouden met bovenstaande indicatoren. Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in de eerste plaats bij het onderzoek van de individuele behoefte aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de behoefte aan bescherming die voortvloeit uit de onveiligheid in de regio van herkomst, wanneer de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

In 2022 is het Syrische grondgebied verdeeld in vijf geografische gebieden: (i) een gebied onder controle van het Syrische regime, gesteund door Rusland en Iran; (ii) een gebied in het noorden van het land, onder controle van Turkije en de met Turkije geassocieerde Syrische rebellen; (iii) een gebied in het noordoosten van het land, onder controle van de Koerdische PYD/SDF, gesteund door westerse landen; (iv) het rebellengebied in het noordwesten van het land; en (v) het woestijngebied rond de grensovergang bij Tanf in het oosten van Syrië, dat onder controle staat van de Verenigde Staten en een rebellenmilitie.

De afgelopen jaren is het Syrische leger er - met militaire steun van Rusland en Iran - in geslaagd om grote delen van het land te heroveren op de rebellen of jihadististen. In de eerste helft van 2018 heroverden de Syrische autoriteiten het door de opstandelingen bezette gebied in de voormalige de-escalatiezones in het noorden van de provincie Homs en ten oosten van Damascus. In juni 2018 startten de regeringsgezinde troepen operatie Basalt, met als doel het zuiden van Syrië te heroveren op de gewapende organisaties van het Zuidelijk Front. Dankzij deze operatie kreeg het Syrische regime in juli 2018 weer de volledige controle over het gebied langs de grens met Jordanië en de demarcatielijn met Israël. Sinds maart 2021 controleert de regering van Damascus het grootste deel van Syrië, d.w.z. de provincies Damascus, Rif Dimashq, Quneitra, Dara'a, Suwayda en Tartous, het grootste deel van de provincies Homs, Hama en Latakia, een aanzienlijk deel van de provincie Aleppo en het zuidelijke deel van de provincies Raqqa en Deir ez-Zor. Het regime controleert ook de grootste stedelijke centra van Syrië zoals Damascus, Aleppo, Homs, Hama, Latakia en Deir ez-Zor. Het conflict heeft echter de rol, de reikwijdte en de institutionele capaciteit van de overheid in de door de regering gecontroleerde gebieden aanzienlijk aangetast. De Syrische regering controleert de facto de politie, de veiligheidstroepen en het leger, maar buitenlandse actoren en pro-regimemilities oefenen aanzienlijke invloed uit op bepaalde delen van het grondgebied die theoretisch onder regeringscontrole staan.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal incidenten in Syrië sinds de tweede helft van 2018 duidelijk is afgenomen en dat de mate van geweld, de omvang van willekeurig geweld en de impact van het conflict in Syrië per regio aanzienlijk verschillen. Wegens deze grote regionale verschillen moet er niet alleen rekening

worden gehouden met de huidige situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gelet op uw verklaringen over de plaats waar u vandaan komt in Syrië, is het in dit geval de veiligheidssituatie in de provincie Latakia die onderzocht moet worden.

De provincie Latakia ligt in het noordwesten van het land. Volgens de beschikbare informatie wordt de bevolking van de provincie Latakia geschat op meer dan 1,2 miljoen inwoners. Sinds het begin van het conflict bleef het grootste deel van de provincie Latakia onder controle van de Syrische regering. De stad Latakia is het bastion van de alawieten en de familie Assad.

In de periode van augustus 2022 tot juli 2023 bleef de provincie Latakia onder controle van de Syrische regering. Slechts een smalle strook in de noordoostelijke hoek van de provincie wordt gecontroleerd door gewapende troepen die tegen de regering zijn, waaronder Hay'at Tahrir al-Sham (HTS). Al Qaida blijft ook beperkt aanwezig in het noorden van de provincie met zijn lokale afdeling Hurras al-Din. Russische en Iraanse troepen zijn aanwezig in de provincie en gestationeerd op verschillende locaties, waaronder de Russische militaire luchtmachtbasis Hmeimin. In de provincie werd ook de aanwezigheid van Turkse militairenesignaleerd.

HTS lanceerde operaties tegen het reguliere leger in het noorden van de provincie, voordat deze werden onderbroken door de aardbeving en vervolgens eind februari 2023 werden hervat. In dezelfde maand viel HTS het hoofdkwartier aan van het regime in Jabal al-Akrad, ten noorden van de stad Latakia, waarbij tien doden onder de regeringstroepen vielen. Eind mei 2023 werd een Russische kolonel gedood ten noorden van Latakia, wat leidde tot een intensivering van de Russische bombardementen in de regio Idlib, waarbij ook slachtoffers vielen in de provincie Latakia. In juni 2023 werd het kamp Wadi Khaled ten noorden van Latakia getroffen door Russische luchtaanvallen, waarbij ten minste 16 burgers omkwamen. Het regeringsleger voerde ook zijn aanvallen op dorpen op de grens tussen de provincies Idlib, Aleppo en Latakia op. In juli 2023 was een droneaanval gericht op de Russische basis in Hmeimin. Er werden ook verschillende Israëlische luchtaanvallen geregistreerd.

In augustus en september 2023 waren er clashes tussen HTS en de regeringstroepen in Noordwest-Syrië, inclusief de provincie Latakia. In de nasleep van een drone-aanval op de Militaire Universiteit in de provincie Homs in oktober 2023, voerden de regeringstroepen en de Russische strijdkrachten de aanvallen op de door HTS gecontroleerde gebieden in Noordwest-Syrië op, terwijl HTS naar verluidt reageerde met drone-aanvallen, ook in Latakia.

Van augustus 2022 tot juli 2023 registreerde het ACLED (Armed Conflict Location and Event Data Project) 263 veiligheidsincidenten (wat overeenkomt met 5,1 incidenten per week) in de provincie Latakia. Deze incidenten bestonden voornamelijk uit "explosions/remote violence" en "battles". In veel mindere mate werden vier incidenten geregistreerd als "violence against civilians". In de periode van 1 augustus tot 30 november 2023 werden 146 veiligheidsincidenten geregistreerd (gemiddeld 8,4 incidenten per week). Bijna al deze incidenten vonden plaats in de districten Al-Hafa en Latakia. Ter vergelijking: in de districten Al-Qardaha en Jableh werden zeer weinig incidenten geregistreerd.

Tussen augustus 2022 en juli 2023 waren er in de provincie Latakia als geheel relatief weinig veiligheidsincidenten in verhouding tot het aantal inwoners. Er werden vijf burgerslachtoffers geregistreerd voor deze periode (d.w.z. minder dan één burgerdode per 100.000 inwoners). Van augustus tot november 2023 werden drie burgerslachtoffers geregistreerd. Bovendien is het geweld als gevolg van het conflict voornamelijk gericht. Het neemt vooral de vorm aan van gewapende confrontaties tussen rebellen en Syrische veiligheidstroepen of "explosions/remote violence", zoals lucht- en droneaanvallen door de Syrische en Russische luchtmacht.

De provincie Latakia, voornamelijk in het noorden, blijft echter getroffen door de aanwezigheid van mijnen en explosieven die niet tot ontploffing zijn gebracht.

In zijn "Country Guidance" van april 2024 is het EUAA van mening dat de provincie Latakia een provincie is waar geen sprake is van grootschalig willekeurig geweld en waar bijgevolg een hoger niveau van "persoonlijke omstandigheden" vereist is om aan te tonen dat er een reëel risico op ernstige schade in geval van terugkeer zou zijn. In het kader van de appreciatiemarge waarover ze beschikt, is de commissaris-generaal, na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie en rekening houdend met de bovenstaande vaststellingen, tot de conclusie gekomen dat, hoewel het district Al Hafa en de stad Latakia in de provincie Latakia een situatie van willekeurig geweld kent, niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie er van die aard is dat een burger die naar deze provincie terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico zou lopen te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U hebt geen informatie verstrekt waaruit het tegendeel blijkt. In het district Al Hafa en de stad Latakia in de provincie Latakia bestaat er momenteel voor burgers dus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

Dit doet de vraag rijzen of u zich kunt beroepen op persoonlijke omstandigheden die de ernst van de bedreiging van het willekeurige geweld in het district Al Hafa en de stad Latakia in de provincie Latakia, wat u betreft, dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Latakia actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate

van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Latakia. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 2, paragraaf 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht van administratieve akten (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen), de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM), artikel 17 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling en werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: KB CGVS) en artikel 4 van de kwalificatierichtlijn.

2.2. De verzoekende partij brengt naar voor dat de bestreden beslissing grotendeels gemotiveerd wordt door de motivering van de commissaris-generaal dat ze geen risico zou lopen in het geval van terugkeer naar Syrië daar ze als Alawiet en als zoon van een moeder uit een bekende Alawitische familie die tal van ambtenaren telt, geen risico op vervolging zou lopen. Het is dat argument dat volgens haar als doorslaggevend wordt aangehaald door de commissaris-generaal en dat de commissaris-generaal ertoe leidt het risico op vervolging als ongeloofwaardig te beschouwen in het persoonlijk geval van de verzoekende partij. De commissaris-generaal betwist niet zozeer de feiten op zichzelf die aangehaald werden, dan wel de mogelijke gevolgen hiervan voor de verzoekende partij.

2.3. De verzoekende partij wil er verder op wijzen dat de situatie in Syrië drastisch gewijzigd is. Hoewel de situatie nog erg onduidelijk blijft en dat tegenwoordig niets wijst op een werkelijke overschakeling naar een democratische regime, moet thans worden vastgesteld dat aan het regime van Al Assad een einde is gesteld met de inname van Damascus op 8 december 2024. Hierbij kwam een einde aan het regime van Assad hetgeen een Alawitische familie is. Deze situatie is uiteraard nieuw en kon door de commissaris-generaal niet worden voorzien. Dit element dient reeds tot de vernietiging van de beslissing te leiden vermits de commissaris-generaal het risico onderzocht heeft ten aanzien van een terugkeer naar Syrië onder Al Assad regime, hetgeen thans volledig uitgesloten lijkt. De familie van de verzoekende partij is afkomstig uit de kuststad Latakia. Ze is in Bagdad geboren en heeft de laatste jaren in Latakia gewoond net als tal van haar familieleden. Ze behoort dus ontegensprekelijk tot dezelfde etnico-religieuze groep als de Al Assad-familie waarvan de dictatuur is ingestort. Ze stelt dat er reeds twaalf jaar geleden werd gewezen op het risico dat de Alawieten vervolgd zouden worden of slachtoffer zouden worden van een bloedbad in het geval dat het regime van Al-Assad zou instorten. Ze stelt een gegronde vrees voor vervolging te hebben in het geval van terugkeer daar ze behoort tot een minderheid van 9 procent van Alawieten. Dit geldt des te meer indien men de stelling van de commissaris-generaal volgt dat de verzoekende partij geen vrees diende te koesteren ten aanzien van het regime van Al-Assad vermits zij Alawiet was en tot een familie die aanzien werd als begunstigd door het regime van Al-Assad. Er kan dan ook een *a contrario* redenering worden gevolgd en er kan worden aangenomen dat ze een gegronde vrees heeft om te worden vervolgd bij een terugkeer naar Syrië omdat het regime van Al-Assad gevallen is. Ze meent dat het huidige regime en de bevolking van Syrië dezelfde redenering zouden hebben als de commissaris-generaal namelijk dat ze tot de kring behoorde van Al-Assad. De problematiek van de verzoekende partij is des te ingewikkelder en hopeloos daar zij naast het feit dat ze Alawiet is langs vaders- en moederskant, zij ook werd geboren uit een gemengd huwelijk met een Arabische vader en een Koerdische moeder. Ze concludeert dus dat zij alle factoren cumuleert die in de huidige toestand van Syrië voor ernstige vervolging en afrekeningen kunnen zorgen. De verzoekende partij verwijst ook naar en citeert uit verschillende rapporten om haar betoog te onderbouwen.

2.4. De verzoekende partij vraagt dan de bestreden beslissing te hervormen en haar in hoofde te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte orde haar de subsidiaire bescherming toe te kennen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en het dossier door te sturen naar de commissaris-generaal.

2.5. Doorheen haar verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar en geeft zij de weblinks van onder meer volgende rapporten en nieuwsrapporten:

- *"Lebanese man missing for 40 years freed from Syrian prison, family says"*, Reuters, 07/12/2024;
- *"Syrie : « Pas de vengeance », promet le chef de la coalition rebelle après la prise de Hama"*, Le Figaro, 05/12/2024;
- *"Syrian rebel commander assures minorities of end to 'era of sectarianism and tyranny'"*, The Times of Israel, 07/12/2024;
- *"Les forces gouvernementales syriennes se retirent des zones qu'elles tenaient dans la province de Deir Ez-Zor"*, L'Orient le Jour, 06/12/2024;
- *"Around 2,000 Syrian soldiers cross to Iraq"*, Al Arabiya News, 07/12/2024;
- *"Syrian opposition claims rebel fighters entered Damascus"*, The Global Times, 08/12/2024;
- *"Syrian army soldiers surrender to opposition fighters after capturing Homs city"*, AP News, 08/12/2024;
- *"Assad is in Moscow after fleeing Syria and will be given asylum, Russian state media report"*, BBC News, 07/12/2024;
- *"Syria's Bashar al-Assad fled to Moscow, Kremlin says"*, AXIOS, 08/12/2024;
- *"910 morts dont 138 civils depuis le début de l'offensive rebelle"*, L'Orient le Jour, 08/12/2024;
- *"Joyous celebrations across Syria after al-Assad's fall"*, Al Jazeera, 08/12/2024;
- *"Who are Hayat Tahrir al-Sham and the Syrian groups that took Aleppo ?"*, Al Jazeera, 02/12/2024;
- *"Syrie : le renseignement français suit de près l'évolution de la situation"*, Europe1, 09/12/2024;
- *"L'assassin de Samuel Paty était en contact avec le groupe islamiste HTS qui a renversé Bachar el-Assad"*, Le Figaro, 09/12/2024;
- *"Who are the Syrian rebels who have captured Damascus – explained in 30 seconds"*, The Guardian, 08/12/2024;
- *"HTS receives military training in Syria's Afrin by Turkish forces"*, North Press Agency, 15/12/2022;
- *"Syrian-Jordanian-Iraqi junction | Free Syrian Army guards borders and combats smuggling networks"*, Syria Observatory for Human Rights, 01/06/2023;
- *"US-backed Syrian Free Army advances in Homs, with reports of clashes with regime forces in Palmyra"*, Anadolu Ajansi, 06/12/2024;
- *"Syrie : 26 morts dans une attaque de groupes pro-turcs contre une zone contrôlée par les Kurdes"*, Ouest France, 09/12/2024;
- *"B-52s, F-15s, and A-10s Conduct Massive Anti-ISIS Airstrikes in Syria After Fall of Assad"*, Air & Space Forces Magazine, 08/12/2024;
- *"Israeli strike near Damascus killed Hezbollah liaison with Syrian army"*, Reuters, 03/12/2024;
- *"Israeli strikes in Syria target weaponry it fears could be acquired by hostile forces"*, The Times of Israel, 08/12/2024;
- *"Israeli military enters Golan Heights as Netanyahu warns off Syrian militants"*, Politico, 08/12/2024;
- *"Israel PM says ordered military to 'seize' Syria buffer zone"*, France24, 08/12/2024;
- *"Israel grabs land in Syria's Golan Heights, warns villagers to stay home"*, Al Jazeera, 08/12/2024;
- *"Tsahal s'empare de sites stratégiques dans le secteur syrien du mont Hermon pour établir une zone tampon"*, i24, 08/12/2024;
- *"Syrian opposition captures key port city of Tartus"*, BNE Intellinews, 08/12/2024;
- *"First Signs Russia Is Evacuating Navy Ships From Syria"*, Naval News, 03/12/2024;
- *"Russia Leaves Syria : Ships and Weapons Evacuated from Tartus and Hmeymim"*, Defense Express, 08/12/2024;
- *"Iran Begins to Evacuate Military Officials and Personnel From Syria"*, The New York Times, 06/12/2024;
- *"Press TV reports key meeting between Iranian advisor and Syrian president in Damascus"*, Tehran Times, 07/12/2024;
- *"Iran said to evacuate officials from Syria as Assad's forces lose ground"*, The Times of Israel, 07/12/2024;
- *"Iran's Foreign Minister : Assad did not request assistance from Tehran"*, Report AZ, 09/12/2024;
- *"Report : Iranian Embassy in Damascus Stormed After Assad's Fall"*, The Media Line, 08/12/2024;
- *"Exclusive : Iran in direct contact with groups in Syria's new leadership, Iranian official says"*, Reuters, 09/12/2024;
- *"Source close to Hezbollah says group sent 2,000 fighters to Syria"*, Al Arabiya News, 07/12/2024;
- *"As War In Syria Rages On, Hezbollah Withdraws Forces From Homs"*, Damascus, NDTV World, 08/12/2024;
- *"Afshon Ostovar : 'Une victoire des rebelles en Syrie ne bénéficierait ni à Israël, ni aux pays voisins'"*, L'Express, 06/12/2024;
- *"Syrie : Israël se réjouit de la chute d'Assad mais se méfie du nouveau pouvoir islamiste"*, Les Echos, 08/12/2024;
- *"Turkey says Syria govt 'collapsed', control 'changing hands'"*, RFI, 08/12/2024.

3. De aanvullende nota

3.1. Op 19 maart 2025 dient de verzoekende partij een aanvullende nota in. Ze wil er op wijzen dat zowel de politieke als de veiligheidssituatie in Syrië drastisch veranderd is en naar de toekomst uiterst onzeker is. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht besloten op 9 december 2024 om de behandeling van de dossiers van verzoekers om internationale bescherming tijdelijk op te schorten aangezien de objectieve landeninformatie en de beleidsnota van de commissaris-generaal voor Syrië mogelijk niet meer actueel zouden zijn gezien de recente ontwikkelingen. De bestreden beslissing is gebaseerd op totaal voorbijgestreefde informatie. Ze verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten waarmee ze een beeld wil schetsen van de huidige veiligheidssituatie in Syrië. Ze stelt dat de humanitaire situatie, die reeds voor de val van het regime van Assad desastreus was, er niet op verbeterd is en zelf verslechterd is. Het is voor haar bijgevolg ondenkbaar voor de verzoekende partij om terug te keren naar Syrië. Ze brengt verder naar voor dat Al-Golani op heden wordt gezien als de nieuwe leider in Syrië. Hij is de leider van een groepering die door de meeste Europese landen als een terroristische organisatie wordt beschouwd. Het is een aftakking van Al Qaeda. Hij is verder een soenniet en het is niet geweten hoe extreem zijn beleid in Syrië zal zijn.

3.2. Ze brengt verder naar voor dat ze behoort tot de Alawietische minderheidsgroep. Haar vader is Arabier en haar moeder is Koerdisch. Ze is afkomstig uit Latakia en haar maternale familie is gekend in de Alawietische kringen en ook als religieuze referentie. Ze beschikte omwille van haar origine en omwille van de bekendheid van de familie van haar moeder over een zekere immuniteit ten aanzien van het regime van Al Assad. Ze heeft reeds haar vrees om te worden vervolgd omwille van haar Alawietische origine bij haar inleidende verzoek kenbaar gemaakt. Ze meent dat haar vrees bevestigd wordt door de recente bloedbaden waarvan de Alawieten het slachtoffer zijn geweest. Haar vrees is des te meer ernstig en gegrond daar haar familie bekend was en waarvan de commissaris-generaal ook zelf oordeelde dat zij hierom van een soort immuniteit genoot ten aanzien van het regime van Al Assad. De toestand in Syrië is verder sowieso gewijzigd en ze cumuleert de redenen om te worden vervolgd onder het nieuwe regime. Ze herhaalt dat ze een Alawiet is, haar familie bekend is op religieus vlak, haar familie telt aanhangers van het oude regime, ze is afkomstig van de regio Latakia, ze is getrouwd geweest met een Franse vrouw die geen moslim is en ze heeft er kinderen mee en bovendien is ze verwesterd. Ze heeft dus volgens haar het profiel om vermoord te worden net als haar medeburgers van dezelfde origine. Ze verwijst ook naar verschillende rapporten en nieuwsartikelen om haar betoog te onderbouwen.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Gelet op de aanvullende nota van de verzoekende partij, de motieven van de bestreden beslissing en de stukken in het administratief dossier, blijkt duidelijk dat de landeninformatie waarop de commissaris-generaal zich heeft gesteund bij het nemen van de bestreden beslissing inmiddels volledig is achterhaald. De algemene situatie in Syrië is immers drastisch gewijzigd, gelet op de val van het regime Assad op 8 december 2024 en de komst van nieuwe machthebbers, met name HTS.

De repercussies hiervan kunnen heden onvoldoende worden ingeschat. De veiligheidssituatie is onduidelijk. Evenzeer is de situatie voor minderheden onduidelijk omdat er nog geen voldoende zicht is op het beleid van de nieuwe machthebbers ten aanzien van minderheden. Er is enkel geweten dat HTS, een soennitische organisatie, haar wortels heeft in Al-Nusra en Al-Qaeda en streeft naar de oprichting van een islamitische staat in Syrië. HTS wordt verder beschouwd als een terroristische organisatie die is gekend voor haar

autoritair bestuur in Idlib en voor mensenrechtenschendingen (EUAA “Country guidance: Syria”, april 2024, p. 24-25, e.v.).

In dit verband blijkt uit de consulteerbare weblink in de aanvullende nota van de verzoekende partij dat de commissaris-generaal op haar website meedeelt dat zij sinds 9 december 2024 de behandeling van dossiers van verzoekers afkomstig uit Syrië tijdelijk opschort “in de context van de recente gebeurtenissen in Syrië” en “tot wanneer het CGVS over voldoende objectieve informatie beschikt om de veiligheidssituatie in Syrië en het risico op vervolging accuraat te kunnen beoordelen”.

De verzoekende partij wijst ter terechtzitting op haar uitzonderlijke profiel als niet-soennitische alawiet. Ze stelt dat haar familie gelinkt is aan het voormalige regime van Assad. Ze was tevens getrouwd met een EU-burger die werkzaam was als diplomate. Ze stelt verder dat ze volledig verwesterd is.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de verzoekende partij verschillende keren naar voor brengt dat haar familie een hoogstaande positie bekleedt in Syrië en in de alawitische gemeenschap (NPO, p.9-10 en p.22). Verder voert ze aan dat veel van de familieleden van haar moeder een hoge positie hebben en een religieuze referentie zijn voor alawieten (NPO, p.10). Veel van haar familieleden waren ook werkzaam voor het staatsapparaat in Syrië en hadden daar hoge functies (NPO, p.12). Ze stelt verder dat haar moeder en haar familie een grote naam hebben binnen de alawitische gemeenschap (NPO, p.22).

De Raad herinnert eraan dat het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden stappen, waarbij de eerste stap de vaststelling betreft van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede stap de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de artikelen 9 en 10 of 15 van richtlijn 2004/83 voor de toekenning van internationale bescherming.

Voor de eerste stap is krachtens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist dat een beschermingsverzoek individueel wordt beoordeeld en dat hierbij rekening wordt gehouden met, ten eerste, alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst en, ten tweede, alle relevante elementen die verband houden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de betrokken verzoeker. Wat de relevante feiten inzake de algemene situatie in het land van herkomst betreft, is het noodzakelijk dat in deze nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst van de betrokken verzoeker (HvJ 29 juni 2023, C-756/21, X / *International protection Appeal Tribunals, Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General*, pt. 45-55).

5.2. De commissaris-generaal was niet ter terechtzitting aanwezig en heeft ook geen aanvullende nota neergelegd, ondanks de mededeling op haar eigen website, en aldus geen standpunt ingenomen met betrekking tot de elementen aangebracht door de verzoekende partij.

Hoewel het duidelijk is dat de algemene situatie in Syrië drastisch is gewijzigd en daargelaten de vaststelling dat de verzoekende partij ook zou moeten worden gehoord over de impact van de actuele algemene situatie in Syrië op haar persoonlijke situatie en individuele omstandigheden, beschikt de Raad op heden niet over volledige en actuele landeninformatie om in het voorliggende beschermingsverzoek na een uitputtend en geactualiseerd onderzoek uitspraak te doen over de vraag of de verzoekende partij voldoet aan de voorwaarden om internationale bescherming te krijgen.

De Raad verkeert bijgevolg in de onmogelijkheid om op correcte wijze het geheel van de feitelijke gegevens in rechte te beoordelen, met name om in een tweede stap na te gaan of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming, nu hij niet beschikt over pertinente en geactualiseerde informatie met betrekking tot de huidige algemene situatie in het land van herkomst, zoals artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist.

5.3. Gelet op de beperkte landeninformatie die door de verzoekende partij zelf wordt aangereikt en gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, vermits de Raad geen onderzoeksbevoegdheid heeft en de gewijzigde algemene situatie in Syrië kan de Raad in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van de verzoekende partij aldus niet verder op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek.

Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 november 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf april tweeduizend vijftientig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter

M. DENYS, griffier

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS